

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 27CoCsp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723202119
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8723202119.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košču a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Jozefa Angeloviča, v spore žalobcu: I. úverová banka, a.s.; skrátený názov: I., a.s., so sídlom S. nivy 1, XXX XX G., F.: XX XXX XXX, proti žalovanému: S.. M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/X, XXX XX K., o zaplatenie 66.609,01 eur s prísl., o odvolaniach sporových strán proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 17Csp/16/2023-391 zo dňa 2.10.2024, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, ako aj vo výroku o povinnosti žalovaného plniť žalobcovi.

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti vrátane závislého výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že: „I. Návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava IV sp. zn. 44Csp/33/2024 z a m i e t a.

2. II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 60.620,95 eur s 3%-ným p. a. úrokom z omeškania od 17.06.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

3. III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

4. IV. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 78 %, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

5. Vychádzal zo zistenia, že v predmetnom konaní uplatnil žalobca nárok na zaplatenie istiny 66.609,01 eur s príslušenstvom, titulom nesplatennej časti poskytnutého úveru na základe zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „P. refinančná“ uzavretej medzi stranami sporu dňa XX.XX.XXXX. Zo zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „P. refinančná“ reg. č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že zmluvné strany uzatvorili zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 76.700,- eur s výškou úrokovej sadzby 1,49 % p. a., zmluva bola uzatvorená na dobu do vyrovnania záväzku, termín konečnej splatnosti je 27 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky. Počet anuitných splátok 324, lehota splatnosti úveru 27 rokov, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 93.474,32 eur. Dňa 05.04.2016 zmluvné strany uzatvorili zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX medzi žalobcom a žalovaným a S.. M. P., keď záložca M. G. je vlastníkom nehnuteľnosti parcely registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape pozemkov registra KN-C parc. č. XXX o výmere XXX mX - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok registra KN-C parc. č. XXX, výmera XXX mX - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, pozemok registra KN-C parc. č. XXX, výmera XXX m2, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria pozemok registra KN-C parc. č. XXX,

výmera XXX mX - druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, spoluvlastnícky podiel k pozemkom X/XX podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu X/XX v podiele X/X a M. P. v podiele X/X, a to na zabezpečenie zmluvy o poskytnutí P. na refinancovanie vo výške XX.XXX,- pod reg. č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX. V konaní žalobca predložil výpis z účtu svedčiaci o čerpaní úveru a prehľad splátok úveru vo výške 287,68 eur mesačne. Žalovaný riadne nesplácal poskytnutý úver. Výzvou zo dňa 01.03.2021 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej pohľadávky do pätnástich dní odo dňa doručenia výzvy, inak bude mať žalobca právo žiadať o jednorazové splatenie celého zostatku úveru. Predmetná výzva bola doručená žalovanému dňa 26.03.2021 osobne na adresu J.. sv. D. XX, K.. Výzvou zo dňa 04.05.2021 žalobca oznámil žalovanému, že je so splácaním záväzku titulom zmluvy o úvere v omeškaní viac ako 90 dní, a napriek písomným upomienkam a pokuse o zmier nezaplatil pohľadávku, preto ho vyzval na splatenie celého zostatku úveru v lehote do pätnástich dní od doručenia tejto výzvy, a to vo výške 68.086,31 eur. V prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky bude žalobca nútený pristúpiť k jej ďalšiemu vymáhaniu formou exekúcie s využitím notárskej zápisnice, respektíve k realizácii záložného práva na predmet zabezpečenia úveru. Žalobca v konaní predložil smernicu Všeobecnej úverovej banky v otázkach posudzovania schopnosti dlžníka splácať poskytnutý úver. Z dokladov o úhrade sumy 2.034,92 eur na účet žalobcu zo dňa 20.01.2020 a na sumu 2.000,- eur zo dňa 20.07.2020 vyplýva, že boli zaslané z účtu N XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Podľa vyjadrenia žalobcu išlo o účet S.. P.. V podaní zo dňa 01.07.2021 žalovaný oznámil nesúhlas s prijatím plnenia od tretej osoby, o ktorom sa dozvedel od žalobcu.

6. Je nesporné, že dňa 05.04.2016 žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o poskytnutí úveru na bývanie „P. refinančná“, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 76.700,- eur. Žalovaný porušil zmluvné podmienky, nesplácal úver riadne a včas, preto žalobca dňa 01.06.2021 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Predmetný úverový vzťah predstavuje úver na bývanie podľa zákona č. XX/XXXX Z. z. o úveroch na bývanie a zároveň spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca v konaní uplatnil nárok na zaplatenie istiny 66.609,01 eur, úroku 1.495,98 eur, úroku z omeškania zo sumy 66.609,01 eur vo výške 3 % p. a. od 17.06.2021 do zaplatenia. Sporným v konaní bola námietka premlčania uplatneného nároku, plnenie dlhu treťou osobou, platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, preukázanie splnenia povinnosti veriteľa podľa § 8 ods. 1, 2 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie, bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy.

7. Žalovaný v konaní uplatnil námietku premlčania nároku, na ktorú súd podľa § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka prihladol a dospel k záveru, že právo žalobcu v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka nie je premlčané. V danej veci žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 01.06.2021, a to pre riadne neplnenie splátky splatnej v auguste 2020, t. j. 20.08.2020, keď splátky úveru podľa zmluvy o Flexihypotéke boli splatné ku 20-temu dňu toho ktorého mesiaca. V zmluve o úvere bolo dohodnuté plnenie v splátkach, pričom pre nesplnenie splátky splatnej 20.08.2020 sa stal splatný celý dlh. V zmysle § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka začala premlčacia doba plynúť od zročnosti nesplnenej splátky, t. j. od 20.08.2020, uplynula 20.08.2023. Žaloba bola podaná vo veci 20.03.2023, t. j. pred uplynutím premlčacej doby. Právo žalobcu na plnenie preto nie je premlčané. Pokiaľ sa žalovaný v konaní v rámci prostriedkov procesnej obrany bránil tým, že prestal splátky úveru platiť 04.06.2019, kedy bola zaplatená posledná splátka vo výške 287,68 eur, je potrebné uviesť, že je na vôli veriteľa, aby sa pri vyhlásení predčasnej splatnosti úveru rozhodol, pre nezaplatenie ktorej splatnej splátky vyhlási predčasnú splatnosť úveru. Pokiaľ zo strany žalovaného nebola uhradená aj splátka splatná v auguste 2020, bolo na vôli veriteľa, aby pri splnení ostatných podmienok, pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 01.06.2021. Zo zhodných tvrdení strán sporu súd mal preukázané, že najneskôr počnúc splátkou splatnou 20.08.2020 neboli vôbec splácané splátky úveru.

8. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že poslednú splátku úveru zaplatil 04.06.2019 vo výške 287,68 eur, a že plnenie titulom zmluvy o úvere 21.01.2020 vo výške 2.328,60 eur a 21.07.2020 vo výške 2.000,- eur boli realizované treťou osobou bez jeho vedomia a súhlasu a vzhľadom na uvedené mal žalobca skôr ako 01.06.2021 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Nie je sporné, že plnenie titulom zmluvy o úvere 21.01.2020 vo výške 2.328,60 eur a dňa 21.07.2020 vo výške 2.000,- eur neboli realizované žalovaným. Z vyjadrenia žalobcu je preukázaná úhrada S.. P., ktorá spolu so žalovaným uzavrela so žalobcom zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti ako záložca na zabezpečenie plnenia titulom predmetnej zmluvy o úvere. Treba uviesť, že veriteľ v zásade nie je povinný prijať plnenie od tretej osoby, s ktorou nie je v žiadnom záväzkovom vzťahu, pokiaľ mu povinnosť nevyplýva osobitne zo zákona. Odmietnutie prijatia takéhoto plnenia nemá za následok omeškanie veriteľa v zmysle § 522

Občianskeho zákonníka. Pokiaľ veriteľ plnenie poskytnuté treťou osobou neodmietne, má pre solučné účinky osobitný význam vôľa samotného dlžníka. V prípade plnenia tretej osoby za dlžníka, ktoré nie je v rozpore s dlžníkovou vôľou, vzniká na strane dlžníka bezdôvodné obohatenie podľa § 454 Občianskeho zákonníka a povinnosť vydať ho tomu, kto za neho plnil. Súčasne tým zaniká pôvodný dlh voči veriteľovi, ktorý za dlžníka dobrovoľne splnila tretia osoba. Ako už bolo uvedené, dlžník má nielen povinnosť, ale aj právo splniť svoj dlh. O efektívnom poskytnutí plnenia osobou odlišnou od dlžníka možno vo všeobecnosti uvažovať iba v prípade, ak nie je predmet plnenia nezastupiteľne viazaný na osobu dlžníka. Ani pri zastupiteľnom plnení však nemožno dlžníkovi jednostranne uprieť právo splniť dlh veriteľovi osobne. Pokiaľ plnenie veriteľovi proti vôli dlžníka svojvoľne poskytne iná osoba, nemá to bez ďalšieho vplyv na samotný záväzkový vzťah a dlh takýmto plnením nezaniká. V danom prípade žalovaný až podaním z 21.07.2021 oznámil žalobcovi, že nesúhlasí s plnením titulom zmluvy o úvere treťou osobou. Neoznámil nesúhlas skôr, ale až po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru 01.06.2021. Vzhľadom na charakter právneho vzťahu - spotrebiteľský vzťah, mal by byť výklad zákona v prospech spotrebiteľa, avšak žalovaný namietal nesúhlas s plnením tretej osoby až po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a tretia osoba S.. P. plnila 21.01.2020 a 21.07.2020 nie svojvoľne, ale ako záložka v snahe zabrániť prípadnej realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, v ktorej má právo na obydlie okrem iných maloletý syn žalovaného a vnuk záložcu S.. P.. Za danej situácie súd vyhodnotil, že plnenie z 21.01.2020, 21.07.2020 bolo riadne plnenie titulom zmluvy o úvere, ktorým v rozsahu plnenia zanikol dlh žalovaného.

9. Žalovaný v konaní namietal, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Súd dospel k záveru, že žalobca podmienky splnil. Pri spotrebiteľských zmluvách je potrebné pri vyhlasovaní predčasnej splatnosti úveru aplikovať § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatenie úveru dohodnutého v splátkach vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú spotrebiteľovi, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565, môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Žalobca splnil podmienky pre predčasné zosplatenie úveru, keď: 1.) uplatnil právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. V tomto prípade omeškanie žalovaného nastalo v auguste 2020, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru 01.06.2021, 2.) súčasne žalobca upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva a to výzvou z 01.03.2021, ktorá bola žalovanému osobne doručená dňa 26.03.2021, v ktorej žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu titulom zmluvy o úvere v lehote 15 dní od doručenie výzvy, inak žalobca využije právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Upozornenie žalovaný osobne prevzal 26.03.2021 a do 01.06.2021, kedy vyhlásil predčasnú splatnosť úveru uplynulo viac ako 15 dní. Navyše žalobca vyzval žalovaného na plnenie i výzvou z 04.05.2021, ktorú doručoval žalovanému na adresu X. XXX/X, K. v súlade s čl. XIII. bod 6 Všeobecných obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a. s. pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby. Žalobca splnil všetky zákonné podmienky pre platné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

10. Splnenie povinnosti veriteľa podľa § 8 ods. 1,2 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru na bývanie posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie, zobrať do

úvahy najmä čas, na ktorý sa poskytuje úver na bývanie, výšku poskytnutého úveru na bývanie, príjem a výdavky spotrebiteľa, účel použitia úveru na bývanie, ďalšie finančné a ekonomické okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere na bývanie. Podrobnosti opatrením môže vydať Národná banka Slovenskej republiky po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 z 14. novembra 2017 nadobudlo účinnosť 1.1.2018. Žiadna právna úprava upravujúca metodiku výpočtu limitu, požiadavky na zisťovanie informácií a predkladanie dokladov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa a na overovanie údajov o príjmoch a nákladoch spotrebiteľa alebo limit na podiel spotrebiteľských úverov poskytnutých prostredníctvom samostatných finančných agentov podľa osobitného predpisu voči celkovému objemu poskytnutých spotrebiteľských úverov a výška tohto limitu v čase poskytnutia úveru teda neexistovala, preto veriteľ musel postupovať v súlade s ustanvením § 8 ods. 1 až 17 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie, veriteľ bral do úvahy najmä čas, na ktorý sa poskytuje úver na bývanie, výšku poskytnutého úveru na bývanie, príjem spotrebiteľa, výdavky spotrebiteľa, účel použitia úveru na bývanie a ďalšie finančné a ekonomické okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť spotrebiteľa dodržať povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere na bývanie. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 90/2016 Z.z.: „Na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie sa použijú najmä tieto položky: a) príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb spotrebiteľa, c) výška splátky poskytovaného úveru na bývanie, d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.“ V predmetnej veci žalobca predložil informácie o žiadateľovi úveru vyplnené žalovaným, kde žalovaný uviedol zamestnanie žiadateľa: advokát, čistý príjem žiadateľa: 2.268,- eur mesačne, záväzky žalovaného: 116,- eur mesačne titulom zmluvy o úvere uzatvorenej s Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s., výpisy z účtu v peňažnom ústave. Neuviedol žiadnu vyživovaciu povinnosť. Dopytom do Spoločného registra bankových informácií boli žalovanému zistené nasledovné výdavky - hypotekárny úver s výškou 63.000 eur určený na refinancovanie - nezahrnutý do výdavkov, - spotrebný úver vo výške 6.830 eur s výškou mesačnej splátky 116 eur - zahrnutá do výdavkov, - kontokorentný úverový rámec poskytnutý v inej banke vo výške úverového rámca 2.300 eur a 1.500 eur - zahrnutá do výdavkov splátka vo výške 1,5% z limitu, t.j. 57 eur, - kreditné karty poskytnuté v inej finančnej inštitúcii s výškou úverového rámca 2.200 eur a 2.400 eur - zahrnutá do výdavkov splátka vo výške 5% z limitu, t.j. 230,- eur. Mesačná splátka úveru bola 287,68 eur, dĺžka splácať úver 27 rokov zohľadňujú zistené záväzky žalovaného, skutočnosť neuvedenia vyživovaných osôb a ďalšie zistené informácie. Žalobca v procese pred uzatvorením zmluvy o úvere postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 8 zákona č. 90/2016 Z. z. a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladalo vziať do úvahy, preto potom nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti veriteľa posudzovať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou podľa § 8 zákona č. 90/2016 Z. z.

11. Žalovaný namietal, že zmluva o úvere z 05.04.2016 neobsahuje náležitosti podľa § 13 ods. 4 písm.: a) druh úveru na bývanie, e) dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie, i) presné označenie nehnuteľnosti určenej na bývanie, na ktorú sa poskytuje úver na bývanie; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto nehnuteľnosti určenej na bývanie v dodatku k zmluve o úvere na bývanie uzavretom najneskôr pred poskytnutím, čo len časti peňažných prostriedkov z úveru na bývanie, j) úrokovú sadzbu úveru na bývanie, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby úveru na bývanie naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby úveru na bývanie, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby úveru na bývanie, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách úveru na bývanie, k) odplatu podľa osobitných predpisov, l) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere na bývanie; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, s) podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie alebo poistenie.

12. Súd preskúmal obsah zmluvy o úvere a dospel k záveru, že zmluva o úvere z 05.04.2016 obsahuje podľa § 13 ods. 4 písm. a) zák. 90/2016 Z. z. „druh úveru na bývanie“. Veriteľ splnil všetky povinnosti vyžadované zákonom č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie a v časti 3. Základné informácie o úvere na bývanie ako druh úveru uvedené: Flexihypotéka na refinancovanie (úver na bývanie). Táto informácia je uvedená aj vo Všeobecných obchodných podmienkach Všeobecnej úverovej banky, a.s., pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere; podľa § 13 ods. 4 písm. i) zák. 90/2016 Z. z. „ presné označenie nehnuteľnosti určenej na

bývanie, na ktorú sa poskytuje úver na bývanie; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto nehnuteľnosti určenej na bývanie v dodatku k zmluve o úvere na bývanie uzavretom najneskôr pred poskytnutím, čo len časti peňažných prostriedkov z úveru na bývanie“ Nehnuteľnosť ako objekt úveru je nehnuteľnosťou, ktorá je predmetom financovania prostredníctvom tohto úveru. Predmet zabezpečenia je nehnuteľnosť, ku ktorej sa zriaďuje záložné právo na zabezpečenie pohľadávok Všeobecnej úverovej banky z tejto zmluvy. Objekt úveru môže byť totožný s predmetom zabezpečenia. Objekt úveru a teda predmet zabezpečenia sú špecifikované v základných podmienkach úveru. V čl. 1a) Základné podmienky úveru bod 8. je presne označená nehnuteľnosť určená na bývanie, na ktorú sa poskytuje úver pod označením Predmet zabezpečenia (ktorý je totožný s Objektom úveru); Podľa § 13 ods. 4 písm. j) zák. 90/2016 Z. z. „úrokovú sadzbu úveru na bývanie, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby úveru na bývanie naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby úveru na bývanie, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby úveru na bývanie, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách úveru na bývanie“ IV článku 4 Zmena fixovanej úrokovej sadzby bod 4.2 zmluvy o úvere je uvedená: „Zmenu fixovanej úrokovej sadzby I. oznamuje dlžníkovi doručením oznámenia o zmene úrokovej sadzby s novým splátkovým kalendárom, ktoré obsahuje uvedenie výšky fixovanej úrokovej sadzby na nasledujúce fixované obdobie, vrátane uvedenia základnej úrokovej sadzby platnej ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia a výšky hrubej marže“. Ďalej sa v článku 4 bod 4.3 uvádza, že zmena fixovanej úrokovej sadzby je účinná odo dňa uvedeného v oznámení o zmene úrokovej sadzby. V zmluve o úvere v článku 1a bod 6.1 základné podmienky úveru je uvedená, z čoho je vypočítaná ročná percentuálna miera nákladov, kde sú následne uvedené údaje, ktoré sú použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, prehľadne a zrozumiteľne po jednotlivých položkách. V tomto bode je uvedená informácia, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z výšky úrokovej sadzby. Z uvedených informácií, možno odvodiť, upozornenie pre spotrebiteľa, že zmenou úrokovej sadzby po uplynutí fixného obdobia, sa ovplyvní skutočná úroveň ročnej percentuálnej miery nákladov; Podľa § 13 ods. 4 písm. k) zák. 90/2016 Z. z. „odplatu podľa osobitných predpisov“. Pokiaľ ide o odplatu za úver, tá v uvedenom prípade nepredstavuje hrubý nepomer s výškou úveru. Dohoda o úrokoch je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a dohodnuté úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka. Úrok je cena peňazí a odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na vopred dohodnuté obdobie, ktoré v uvedenom prípade predstavovalo až 27 rokov, počas ktorého je dlžník povinný platiť z takto poskytnutých peňažných prostriedkov úroky; Podľa § 13 ods. 4 písm. l) zák. 90/2016 Z. z. „ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere na bývanie; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. V zmluve o úvere v bode 6.1, čl. 1a Základné podmienky úveru je doslovne uvedená: „Ročná percentuálna miera nákladov 1,53 % vypočítaná z nasledovných údajov:“, ďalej nasleduje výpočet jednotlivých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, prehľadne a zrozumiteľne po jednotlivých položkách. V zmluve o úvere sú tiež uvedené aj použité dodatočné predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov podľa prílohy č. 2 Zákona o úveroch na bývanie a to: „ Ak zmluva o úvere na bývanie umožňuje spotrebiteľovi čerpať úver na bývanie ľubovoľne, ale ukladá medzi rôznymi spôsobmi čerpania úveru na bývanie obmedzenia, ak ide o výšku a čas, suma úveru na bývanie sa považuje za vyčerpanú k najskoršiemu dňu dohodnutému v zmluve o úvere na bývanie a v súlade s týmito obmedzeniami čerpania“.

13. Naopak zmluva o úvere neobsahuje podľa § 13 ods. 4 písm. s) zák. 90/2016 Z. z. „podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie alebo poistenie.“ Podstatné vymedzenie druhu, výšky a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie, keď vymedzenie zabezpečenie z úveru v čl. 12 zmluvy o úvere podľa názoru súdu nie je podrobné, je viac menej chabé a formálne; Podľa § 13 ods. 4 písm. e) zák. 90/2016 Z. z. „dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie“ keď v zmluve o úvere v čl. 4 nie je jasne a zrozumiteľne uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Doba trvania zmluvy je definovaná ako „doba do vyrovnania záväzkov Dlžníka voči Všeobecnej úverovej banke, ktoré vyplývajú z tejto Zmluvy“. Takáto definícia podľa názoru súdu je neurčitá, zahmlievajúca. Termín konečnej splatnosti úveru „27 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky“ je taktiež uvedený neurčito, keď chýba číselne definovaný termín konečnej splatnosti bez odkazu na dátum zistiteľný iba pri poznaní splatnosti prvej anuitnej splátky. V zmysle § 15 ods. 1 písm. b) zák. 90/2016 Z. z., ak zmluva o úvere na bývanie neobsahuje náležitosti podľa § 13 ods. 4 písm. l) a písm. s), predmetný úver na bývanie sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za daného vyhodnotenia zmluvy o úvere

z 05.04.2016 ako úveru bezúročného a bez poplatkov, pokiaľ žalobca poskytol žalovanému titulom úveru 76.700,- eur a z vyjadrenia samotného žalobcu vyplýva, že žalovaný uhradil titulom úveru celkovo 15.079,05 eur, je dôvodné zaviazať žalovaného na plnenie žalobcovi titulom istiny vo výške 76.700,- eur mínus 16.079,05 eur, t. j. 60.620,95 eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu v časti uplatnenej istiny nad sumu 60.620,95 eur a uplatneného úroku 1.455,98 eur zamietol. Súd priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania od 17.06.2021 s poukazom na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru 01.06.2021, a to vo výške 3 % p. a. v zmysle žalobného návrhu, avšak iba zo sumy priznanej nesplatennej istiny súdom. K 17.06.2021 žalobca v zmysle § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. mohol žiadať úrok z omeškania vo výške 5 % p. a., súd ale nemôže rozhodnúť ultra petít, preto priznal úrok z omeškania vo výške 3 % p. a.

14. V zmysle § 162 ods. 3 CSP, súd v rozhodnutí vo veci samej zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava IV sp. zn. 44Csp 33/2024, keď podľa názoru súdu nie je dôvodné a účelné prerušenie konania. Z obsahu žaloby vo veci sp. zn. 44Csp 33/2024 vyplýva, že predmetom je určenie neplatnosti tzv. rozhodcovskej doložky v zmluve o flexihypotéke a určenie, že Stály rozhodcovský súd nemá právomoc prejednať predmetnú vec sp. zn. 17Csp 16/2023. Treba uviesť, že túto vec sp. zn. 17Csp 16/2023 prejednával všeobecný súd, teda ani kladné ani záporné rozhodnutie Mestského súdu Bratislava vo veci 17Csp 16/2023 žiadnym spôsobom neovplyvní predmetné konanie. Za týchto okolností prerušenie konania je nedôvodné a prerušením konania by došlo k zbytočnému predlžovaniu konania.

15. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa zásady úspechu, keď žalobca bol úspešný v rozsahu 66.620,95 eur s prísl. t. j. 89 %, neúspešný v rozsahu 744,04 eur s prísl., t. j. 11 %, súd priznal žalobcovi ako v prevažnej miere úspešnej strane sporu, náhradu trov konania v rozsahu 78 %.

16. Proti rozsudku podali odvolanie obe strany sporu.

17. Žalobca napadol výroky II. a III. a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

18. Odvolanie podal z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

19. Namietal, že súd v bode 56 odôvodnenia napadnutého rozsudku uvádza: „Zmluva o úvere neobsahuje; podľa § 13 ods. 4 písm. s) zákona č. 90/2016 Z. z. „podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie alebo poistenie.“ (...) vymedzenie zabezpečenia úveru v čl. 12 zmluvy o úvere podľa názoru súdu nie je podrobné, je viac menej chabé a formálne.“ Tento argument súdu nemožno považovať za pravdivý, pretože podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok zmluva o úvere obsahuje, a to hneď na niekoľkých miestach, pričom čl. 12 zmluvy o úvere obsahuje už len zhrnutie všetkých podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom. Pokiaľ ide o vymedzenie druhu, resp. spôsobu zabezpečenia, ten je presne definovaný v čl. 12.2 zmluvy o úvere: „Pohľadávky I. z Úveru sa zabezpečujú záložným právom k Predmetu zabezpečenia akceptovaným I. uzavretím záložnej zmluvy, ktorá musí byť zavkladovaná na príslušnom Okresnom úrade odbor katastrálny.“ Z uvedeného znenia je nepochybné, že druhom, resp. spôsobom zabezpečenia je záložné právo k Predmetu zabezpečenia, pričom Predmet zabezpečenia je definovaný čl. 8 zmluvy o úvere takto: „Predmet zabezpečenia: G. č. X v bytovom dome súp. č. XXX zapísanom na X.. XXXX v katastrálnom území K., na parcele č. XXX, XXX, XXX, XXX, Q. úrad K., katastrálny odbor vo vlastníctve M. G. v podieli A vo vlastníctve M. P. v podieli A vrátane príslušného spoluvlastníckeho podielu k príslušným pozemkom.“ Na tomto mieste je nevyhnutné zdôrazniť, že v zmysle článku X zmluvy o úvere: „Neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a.s. pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby (Obchodné podmienky).“ Podľa článku V Všeobecných obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a.s., pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby: „1. V zmysle Zákona o bankách musí byť Hypotekárny úver zabezpečený záložným právom Banky na tuzemskú nehnuteľnosť, ktorej hodnotu určuje Banka. Banka je podľa Zákona o bankách viazaná len vlastným ohodnotením nehnuteľnosti. Úver

na bývanie v súlade so Zákonom o úveroch na bývanie je Bankou takisto poskytovaný ako úver, ktorý je zabezpečený záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti. 2. Podmienkou poskytnutia Úveru je aj poistenie Predmetu zabezpečenia s výnimkou pozemkov a predloženie potvrdenia poisťovne o prijatí oznámenia o zriadení záložného práva a o vinkulovaní poisťného plnenia minimálne do výšky objemu schváleného Úveru. 3. Banka nepožaduje pre účely zabezpečenia Úveru nehnuteľnosť v nepomerne vyššej hodnote ako je výška Úveru požadovaného Klientom/Dlžníkom, avšak je oprávnená na základe ponuky Klienta/Dlžníka takú nehnuteľnosť akceptovať pre účely posúdenia nehnuteľnosti ako Predmetu zabezpečenia. Klient/Dlžník je oprávnený ponúknuť Banke ako zabezpečenie nehnuteľnosť podľa jeho uváženia s ohľadom na výšku požadovaného Úveru. Banka bude postupovať pri akceptovaní minimálnej hodnoty zabezpečenia najmä v súlade so Zákonom o bankách, Zákonom o úveroch na bývanie a/alebo príslušnými opatreniami Národnej banky Slovenska a obchodnou politikou Banky.“ Podľa článku XII Všeobecných obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a.s., pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby: „1. Ak nebude Dlžník riadne a včas splácať pohľadávku ani po predchádzajúcej upomienke, Banka je oprávnená uspokojiť svoju pohľadávku výťažkom z predaja založenej nehnuteľnosti, a to týmito spôsobmi: a) predajom podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov, b) predajom podľa osobitných predpisov (...), c) iným spôsobom, ktorý umožňujú právne predpisy v čase výkonu záložného práva. 2. Náklady spojené s realizáciou záložného práva, ktoré vynaložila Banka (náklady na dobrovoľnú verejnú dražbu, na exekučné konania, notárske poplatky, správne poplatky, poštovné náklady a iné), sú Príslušenstvom pohľadávky banky. Dlžník alebo záložca, tretia osoba (ak nie je totožný s dlžníkom), sa zaväzuje zaplatiť ich Banke, pričom ich zaplatenie zabezpečuje záložné právo. 3. Výber vhodného spôsobu realizácie záložného práva podľa bodu č. 1 tohto článku je oprávnená uskutočniť Banka.“ Pokiaľ ide o zákonnú požiadavku na stanovenie rozsahu zabezpečenia, ten je v článku 8 uvedený nasledovne: „Hodnota Predmetu zabezpečenia: 85 308,00 EUR“, pričom ide o hodnotu určenú znaleckým posudkom, ktorý je súčasťou zmluvnej dokumentácie.

20. Súd v bode 56 odôvodnenia napadnutého rozsudku ďalej uvádza: „v zmluve o úvere v čl. 4 nie je jasne a zrozumiteľne uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Doba trvania zmluvy je definovaná ako „doba do vyrovnania záväzkov Dlžníka voči Všeobecnej úverovej banke, ktoré vyplývajú z tejto Zmluvy“. Takáto definícia podľa názoru súdu je neurčitá, zahmlievajúca. Termín konečnej splatnosti úveru „27 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky“ je taktiež uvedený neurčito, keď chýba číselne definovaný termín konečnej splatnosti bez odkazu na dátum zistiteľný iba pri poznaní splatnosti prvej anuitnej splátky.“ Tento argument súdu je nevyhnutné označiť ako nesprávny, keďže informáciu o dobe trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie zmluva o úvere obsahuje presne tak ako to vyžaduje zákon. Podľa článku 4. zmluvy o úvere: „Zmluva sa uzatvára na dobu do vyrovnania záväzkov Dlžníka voči I., ktoré vyplývajú z tejto Zmluvy. Termín konečnej splatnosti Úveru: Dlžník je povinný splatiť úver do 27 rokov odo Dňa splatnosti prvej Anuitnej splátky. Deň, v ktorom bude zaplatená posledná anuitná splátka, je termínom konečnej splatnosti. Konkrétny dátum bude uvedený v Splátkovom kalendári zaslanom podľa bodu 5.“ Podľa článku 5. zmluvy o úvere: „Výška Anuitnej splátky pri Fixovanej úrokovej sadzbe ku dňu podpísania tejto Zmluvy je 287,68 EUR, pričom je vypočítaná za predpokladu vyčerpania Celkovej čiastky úveru ku dňu uzavretia Zmluvy. Po vyčerpaní celkovej čiastky úveru a uzavretí dodatku k tejto Zmluve podľa čl. 6 Zmluvy, I. následne zašle Dlžníkovi Splátkový kalendár a uvedením presnej výšky Anuitnej splátky a termínu splatnosti poslednej Anuitnej splátky. Celkový počet anuitných Splátok: 324. Deň splatnosti mesačnej Anuitnej splátky a/alebo splátky úrokov je určený Dlžníkom k 25. dňu každého kalendárneho mesiaca (Deň splatnosti).“ Skutočnosť, že uvedené vymedzenie termínu konečnej splatnosti možno považovať za dostatočné, potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/31/2023 z 25.01.2024.

21. Súd sa v bode 58 odôvodnenia dopustil závažnej písárskej chyby, keď v prvej časti vety uvádza ako súčet úhrad klienta sumu 15 079,05 EUR. V druhej časti vety, pri uvedení výpočtu neuhradenej istiny, uvádza nesprávne sumu 16 079,05 EUR. Táto podstatná chyba sa premietla aj do výroku napadnutého rozsudku v bode II, keď súd uvádza: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 60 620,95 EUR s 3%-ným p. a. úrokom z omeškania od 17.06.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“ Súčet úhrad žalovaného však predstavuje sumu 15 079,05 EUR, čo znamená, že veriteľovi malo byť priznaných 61 620,95 EUR a nie súdom nesprávne uvedených 60 620,95 EUR.

22. Žalovaný napadol výroky I., II. a IV. a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a rozhodol takto: „Súd prerušuje konanie o zaplatenie sumy 66.609,01 eur s prísl, vedené na Okresnom

súdu Poprad pod sp. zn. 17Csp/16/2023 do právoplatného skončenia konania vedeného Mestským súdom Bratislava IV o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy pod sp. zn. 44Csp/33/2024. Súd žalobu zamietal. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %“, alternatívne, aby rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

23. Odvolanie podal z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a/ CSP), súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

24. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne označil začiatok plynutia premlčacej doby od 20.08.2020. Ako mohlo byť stranami sporu zhodne tvrdené, že najneskôr počnúc splátkou splatnou 20.08.2020 neboli vôbec splácané splátky úveru, keď v konaní tvrdil, že poslednú splátku uhradil 04.06.2019, a po tomto dátume už žiadnu splátku nerealizoval, ani nikomu nedal pokyn k tomuto, teda aby v jeho mene splátky uhradil, a listinným dôkazom Oznamenie o nesúhlase s prijatím plnenia od tretej strany zo dňa 01.07.2021 preukázal, že nesúhlasil, aby žalobca ako veriteľ prijal plnenia od tretej strany, s tým, že tieto plnenia budú poskytnuté proti jeho vôli. Žalobca tento list dostal viac než rok pred uplynutím premlčacej doby nároku žalobcu z úverovej zmluvy, a nič mu nebránilo včas svoje právo uplatniť na súde. V žalobe absentovalo skutkové tvrdenie žalobcu, že osoba Mgr. M. P. realizovala transakcie zo dňa 21.01.2020 vo výške 2.328,60 eur a zo dňa 21.07.2020 vo výške 2.000,- eur a nie žalovaný, a že o v čase týchto úhrad mu bolo ako veriteľovi zrejmé, že Mgr. M. P. plní za dlžníka (za žalovaného). Pokiaľ plnenie veriteľovi proti vôli dlžníka svojvoľne poskytne iná osoba, nemá to bez ďalšieho vplyv na samotný záväzkový vzťah a dlh takýmto plnením nezaniká. Nevyhnutným predpokladom zániku dlhu splnením v zmysle ustanovenia § 559 Obč. zákonníka je, že medzi tým, kto plnil za druhého jeho veriteľovi, a tým, komu sa plnilo (veriteľom) bolo zrejmé, že je plnené za iného za dlžníka. Nesmie však ísť o situáciu, že by bolo plnené inou osobou proti vôli dlžníka. Z vyššie označeného písomného Oznamenia o nesúhlase s prijatím plnenia od tretej strany zo dňa 01.07.2021 doručené žalobcovi, a predložené ako listinný dôkaz v konaní je preukázané, že akékoľvek poskytnuté plnenia od iných osôb žalobcovi ako môjmu veriteľovi sú prijaté a inými osobami poskytnuté výslovne proti mojej vôli. Nehovoriac o tom, že predmetný listinný dôkaz dokazuje, že som výslovne žiadal, aby v prípade ak žalobca prijal mimo mňa dlžníka, t.j. od inej osoby akúkoľvek úhradu môjho záväzku voči žalobcovi, aby osobe, resp. osobám, ktoré vrátil žalobca späť tieto prijaté plnenia a to v celom rozsahu. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní bolo preukázané, že transakcie zo dňa 21.01.2020 vo výške 2.328,60 eur a zo dňa 21.07.2020 vo výške 2.000,- eur boli poskytnuté proti mojej vôli, a preto nemohlo dôjsť účinne k započítaniu týchto plnení do sporných splátok úveru za obdobie po 05.06.2019 až do 20.08.2020 a k zániku tohto môjho dlhu voči žalobcovi, tak ako nesprávne konštatuje súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že plnenie z 21.01.2020, 21.07.2020 bolo riadne plnenie titulom zmluvy o úvere, ktorým v rozsahu plnenia zanikol dlh žalovaného. Vágne tvrdenie žalobcu navyše žalovaným popreté o osobe majiteľa sporného účtu k plneniam 21.1.2020 a 21.07.2020 nebolo v konaní žiadnym dôkazom verifikované a zistená osoba majiteľa účtu. Navyše ak by aj táto skutočnosť bola v konaní preukázaná nemôže byť predmetné plnenie z 21.01.2020, 21.07.2020 považované za riadne plnenie titulom zmluvy o úvere, ktorým v rozsahu plnenia zanikol dlh žalovaného, keď z písomného Oznamenia o nesúhlase s prijatím plnenia od tretej strany zo dňa 01.07.2021 je zrejmé, že takéto plnenia boli poskytnuté proti vôli dlžníka. Pričom išlo by o svojvoľné poskytnutie plnenia, keďže v danom prípade absentuje dohoda o prevzatí dlhu (§ 531 a nasl. Občianskeho zákonníka) alebo pristúpení k záväzku (§ 533 a nasl. Občianskeho zákonníka), ktoré dohody pre platnosť musia byť uzavreté zákonom predpísanej písomnej forme (§ 39 a § 40 ods. 1 v spojení s § 531 ods. 3 a § 533 Občianskeho zákonníka). V posudzovanej veci zročnosť splátky vyvolala neuhradená úverová splátka pod poradovým číslom 39, t.j. úverová anuitná splátka splatná k 25.06.2019 v sume 287,68 eur, a nie ako uzavrel súd prvej inštancie, že k omeškaniu so splácaním úveru došlo až dňa 25.08.2020. Pohľadávka žalobcu mohla byť voči žalovanému prvýkrát uplatnená 26.09.2019. Ide o zásadný dátum určujúci začiatok plynutia premlčacej doby žalobného nároku, s tým, že začiatok plynutia premlčacej doby neurčuje skutočnosť kedy si žalobca uvedené právo na zosplatenie úveru reálne uplatnil, ale kedy si ho mohol prvýkrát uplatniť. V prípade opačného záveru, by si tak žalobca neprimerane predlžoval splatnosť svojho záväzku čím by predlžoval aj začiatok plynutia premlčacej doby a jej uplynutie, čo je neprípustné a v rozpore s ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Teda v súlade s

ust. § 101 Občianskeho zákonníka k premlčaniu nároku žalobcu z úverovej zmluvy došlo 26.09.2022. Keďže žaloba bola podaná na súd 20.03.2023, bola podaná po uplynutí zákonnej trojročnej premlčacej doby. Súd je povinný v prejednávanej veci aplikovať ust. § 54a Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať.

25. K splneniu povinnosti žalobcu ako veriteľa v zmysle ust. § 8 ods. 1, § 8 ods. 6 zákona o úveroch na bývanie, t.j. dôkazy preukazujúce najmä splnenie povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou ad1) schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie pred uzatvorením zmluvy o úvere na bývanie, a ad2) vzhľadom na variabilitu úrokovej sadzby po uplynutí doby fixácie aj schopnosť spotrebiteľa splácať úver na bývanie v prípade navýšenia úrokovej sadzby úveru na bývanie po období jeho fixácie, žalobca predložil listinu označenú ako Žiadosť o flexihypotéku zo dňa 08.03.2016. Z tejto listiny je zrejmé, že žalobca skúmal môj príjem len výpismi z účtu, nevyžiadal si odo mňa ani len daňové priznanie za zdaňovacie obdobie, a neskúmal môj príjem za predchádzajúci rok. Navyše z doložených výpisov z účtu v ČSOB a. s. je zrejmé, že môj príjem bol nepravidelný, a tento bol externým predajcom žalobcu (pozn. nie mnou) v žiadosti o úver spriemerovaný za posledný mesiac na sumu 2.268,- eur, ktorý navyše žalobca ďalej posúdil ako môj čistý príjem. Žalobca pri posudzovaní schopnosti splácať úver si nežiadal odo mňa podrobnejšie údaje o kreditoch a debetoch na týchto výpisov (kde boli prijaté aj plnenia nie moje ale v prospech klientov, ktoré sú navyše z týchto bankových výpisov zrejmé), údaje o mojich výdavkoch v súvislosti s prevádzkovaním advokátskej kancelárie a ani o mojom rodinnom stave s výnimkou údajov o úprave BSM. Externému predajcovi žalobcu boli mnou riadne poskytnuté údaje o mojom rodinnom stave ako aj ostatné požadované údaje. K údajom o ostatných úveroch som žalobcovi poskytol súhlas s výpisom dopytu zo Spoločného registra bankových informácií, z ktorého žalobca zistil - hypotekárny úver s výškou 63 000 € určený na refinancovanie - správne nezahrnutý do výdavkov, - spotrebný úver vo výške 6 830 € s výškou mesačnej splátky 116 € - zahrnutá do výdavkov, - kontokorentný úverový rámec poskytnutý v inej banke vo výške úverového rámca 2 300eur a 1500 eur, nesprávne zahrnutá do výdavkov splátka len vo výške 1,5% z limitu, t.j. 57 €, - kreditné karty poskytnuté v inej finančnej inštitúcii s výškou úverového rámca 2200 eur a 2400,- eur, nesprávne zahrnutá do výdavkov splátka len vo výške 5% z limitu, t.j. 230 €. Pri schopnosti splácať požadovaný úver v súvislosti s dátami o kreditných kartách a kontokorentných úverových rámcov sa neposudzuje len výška min. splátky ale rozsah poskytnutého kreditu a debetu, keďže tieto môžu byť zosplatnené bankou napr. pri poklese obrátov na účte, kde dochádza k okamžitej úprave týchto debetných a kreditných úverových rámcov, ktoré musí dlžník okamžite vyrovnať a banke vyplatiť, čo žalobca ako banka bežne poskytujúca tieto produkty musel vedieť. Pričom zníženie týchto úverových limitov pre pokles obrátov bol jedným z dôvodov mojej neskoršej neschopnosti splácať predmetný úver na bývanie. Z listiny predloženej žalobcom označenej ako Dáta dopytu zo Spoločného registra bankových informácií je zrejmé, že žalobca dáta o týchto kreditných kartách a kontokorentných úverových rámcov mal pred poskytnutím úveru, avšak údaje o týchto mojich výdavkoch pri schopnosti splácať úver na bývanie nesprávne posúdil jednak žalobca pri poskytovaní úveru a súd prvej inštancie pri hodnotení povinnosti veriteľa posudzovať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou. Žalobca hrubo porušil povinnosti podľa § 8 ods. 1 Zákona o úveroch na bývanie, keď moju schopnosť splácať požadovaný úver na bývanie posúdil bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy a to Spoločného registra bankových informácií. Žalobca ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri posúdení mojej schopnosti splácať predmetný úver na bývanie, a to pred uzatvorením zmluvy o úvere na bývanie, ktorou pri refinancovaní zároveň došlo aj k výraznému navýšeniu celkovej výšky úveru na bývanie zo sumy 62.514,94 eur na sumu 76.700,00 eur. Súd mal konštatovať hrubé porušenie povinnosti žalobcu ako veriteľa posudzovať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou, a určiť, že úver poskytnutý zo Zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „P. refinančná“, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa XX.XX.XXXX je bezúročný a bez poplatkov.

26. Po preskúmaní obsahu predmetnej zmluvy o úvere na bývanie predloženej žalobcom, táto zmluva nemá uvedené správne zákonom vyžadované náležitosti (absencia esenciálnych náležitostí zmluvy) v zmysle vyššie cit. ust. § 13 ods. 4 písm. a), e), i), j), k) a s), zákona o úveroch na bývanie. K týmto nedostatkom úverovej zmluvy t.j. k absencii esenciálnych náležitostí zmluvy som sa podrobnejšie vyjadril a tieto som vyčerpávajúco špecifikoval už vo svojom podaní zo dňa 11.10.2023, a na uvedených námietkach smerujúcich k absencii esenciálnych náležitostí zmluvy trvám, a žiadam, aby odvolací súd na tieto námietky prihliadal, a podrobil zmluvu súdnemu prieskumu prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok v predmetnej zmluve a ustanovení, ktoré by spôsobovali neplatnosť niektorého z nich pre jeho rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Žiadal, aby súd určil, že Zmluva o poskytnutí úveru

na bývanie „Flexihypotéka refinančná“, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa XX.XX.XXXX je neplatná.

27. Návrh na prerušenie konania súd zamietol, s tým, že podľa názoru súdu nie je dôvodné a účelné prerušenie konania. Podľa súdu prvej inštancie z obsahu žaloby vo veci sp. zn. 44Csp 33/2024 vyplýva, že predmetom je určenie neplatnosti tzv. rozhodcovskej doložky v zmluve o flexihypotéke a určenie, že Stály rozhodcovský súd nemá právomoc prejednať predmetnú vec sp. zn. 17Csp 16/2023, a keďže túto vec sp. zn. 17Csp 16/2023 prejednáva všeobecný súd, teda ani kladné ani záporné rozhodnutie Mestského súdu Bratislava vo veci 17Csp 16/2023 žiadnym spôsobom neovplyvní predmetné konanie. S uvedeným názorom súdu prvej inštancie nesúhlasím v prípade, ak vo veci je daná právomoc rozhodcovského súdu, má o žalobe o zaplatení 66.609,01 eur s prísl. konať rozhodcovský súd a nie všeobecný súd. Súd prvej inštancie mal prerušiť konanie o zaplatenie sumy 66.609,01 eur s prísl. vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Csp/16/2023 do právoplatného skončenia konania vedeného Mestským súdom Bratislava IV o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy pod sp. zn. 44Csp/33/2024.

28. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP aplikujúc zásadu úspechu v spore. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Dotknuté ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad o náhrade trov konania. Uvedené ustanovenie slúži k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené právo alebo právom chránené záujmy, získal náhradu trov, ktoré pri tomto konaní dôvodne vynaložil. Súdu priamo zo zákona vyplýva povinnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Úlohou súdu nie je len mechanicky rozhodovať o náhrade trov konania podľa výsledku sporu, ale zvážiť, či tu existujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov. Z obsahu odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by sa súd vôbec zaoberal existenciou, resp. neexistenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa.

29. V prípade, ak by odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, navrhol, aby mu bolo umožnené žalovanú sumu uhradiť v splátkach a v lehote podľa ust. § 15 ods. 3 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

30. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný ešte vo svojom prvom vyjadrení k žalobe zo dňa 26.05.2023 uviedol: „Popieram tvrdenie žalobcu, že od splátky so splatnosťou dňa 25.08.2020 nedošlo zo strany žalovaného k žiadnym úhradám. Na úverový účet okrem iných splátok boli uhradené splátky aj po tomto termíne, a to suma 2 328,60 € a suma 2 000 €, ktorá skutočnosť vyplýva aj z listinného dôkazu predloženého žalobcom označeného ako „Prehľad pohybov na úvere reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, klient: M. G.“, keďže uvedené splátky sú v tomto prehľade zahrnuté v pohyboch na úverovom účte.“ Tak najprv žalobcovi nevadilo, že na jeho úver boli uhradené splátky treťou osobou, dokonca tento argument sám použil vo svojom prostriedku procesnej obrany ale keď mu to už prestalo vyhovovať, začal vo svojich ďalších vyjadreniach používať argumentáciu opačnú, že nevie, že za neho niekto plnil, nesúhlasí s tým a nevie, kto to bol. Toto jeho konanie je zjavne špekulatívne, zavádzajúce, so snahou odpútať pozornosť od podstatnej skutočnosti, a to porušenia jeho elementárnej zmluvnej povinnosti splácať úver riadne a včas. Ďalšie tvrdenie žalovaného, a to, že „súd prvej inštancie sa v pochybnostiach o týchto zásadných a rozhodujúcich skutočnostiach mal prikloniť pri ich hodnotení v prospech slabšej strany a nie favorizovať v konaní silnejšiu stranu - žalobcu, najmä za situácie, ak v konaní nemal preukázané meno majiteľa účtu, z ktorého sa realizovali sporné transakcie. Zdôrazňujem, že žalobca meno majiteľa účtu nevedel uviesť, ja som popieral, že majiteľom účtu je Mgr. M. P.. Súd prvej inštancie túto skutočnosť nemal preukázanú, t.j. ani súd prvej inštancie nevie, komu predmetný účet patrí“, je takisto nepravdivé, pretože vedomosť o tom, kto sporné splátky vo výške 2 328,60 € a 2 000 € urobil, bolo konajúcemu súdu známe z osobitného súdneho konania, ktoré bolo vedené na OS Poprad, a to 21C/30/2021, ktorým sa navrhovateľka: P. S. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. I. XXX/XX, XXX XX I. nad Y., t.č. G.om X. XXX/X, XXX XX K., právne zastúpená: JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová, advokátka, so sídlom Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, F.: 50 672 720, domáhala voči odporcom: X./ E. s.r.o., so sídlom S. 2, XXX XX G., F.: XX XXX XXX a X./ I. B., a.s., so sídlom

S. nivy 1, XXX XX G., IČO: XX XXX XXX, nariadenia neodkladného opatrenia - zdržania sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, a to byt č. X na X. poschodí, číslo vchodu 4, bytového domu Ul. X., or. č. 4, 6, 8, XX, súp. č. XXXX, na Ul. X. v K. postaveného na pozemku reg. „C“ parc. č. XXX, parc. č. XXX, parc. č. XXX a parc. č. XXX v k. ú. K., spoluvlastníckeho podielu prislúchajúceho k bytu vo výške X/XX na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu, spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti X/XX na pozemkoch registra „C“, parc. č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, ktoré aj bolo W. 21C/30/2021 zo dňa 10.08.2021 nariadené, a to do právoplatného skončenia konania vo veci o určenie neplatnosti Kúpnej zmluvy vedeného na Okresnom súde K. pod sp. zn. 20C/36/2020. Súd mal za preukázané, kto a z akého dôvodu vykonal úhradu sporných platieb spolu vo výške 4 328,60 €, pretože tieto skutočnosti boli súdu zrejmé z jeho činnosti - z osobitného súdneho konania 21C/30/2021, keďže preukázateľne sú obsahom súdneho spisu.

31. Pokiaľ ide o Oznámenie o nesúhlase s plnením od tretej strany, žalovaný počas celého prvostupňového konania nepredložil jediný dôkaz na podporu svojich tvrdení. Aj vo svojich ústnych či písomných vyjadreniach sa obmedzoval výhradne na fabuláciu a prekrúcanie tvrdení a dôkazov žalobcu. Pričom to, že úver nespláca a ani neplánuje splácať, potvrdil priamo v pojednávacíj miestnosti. Až s podaným odvolaním predkladá dôkaz, ktorý mal dokonca on sám pred piatimi rokmi vytvoriť a odoslať, pričom ho neuplatnil v základnom konaní. Preto navrhol, aby súd na predložený nový dôkaz neprihliadal a odvolanie žalovaného zamietol.

32. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že zmluva obsahuje podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok zmluva o úvere, a že v zmluve uvedené vymedzenie doby trvania zmluvy o úvere na bývanie a termínu konečnej splatnosti úveru možno považovať za dostatočné, a v súlade s ust. § 13 ods. 4 písm. e) a s) zák. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie. Súd prvej inštancie správne predmetnú zmluvu skúmal z hľadiska splnenia náležitosti podľa zákona o úveroch na bývanie. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluva nemá zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 13 ods. 4 písm. e) a s) zákona o úveroch na bývanie, teda zmluva o úvere neobsahuje podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie alebo poistenie. Podmienky zabezpečenia úveru tak ako sú špecifikované ust. § 13 ods. 4 písm. s) zákona o úveroch na bývanie sú nedostatočne uvedené. V zmluve v článku 12 v bode 12.2 sa len všeobecne uvádza citujem: „Pohľadávky VUB z Úveru sa zabezpečujú záložným právom k Predmetu zabezpečenia akceptovaným VUB uzavretím záložnej zmluvy, ktorá musí byť zavkladovaná na príslušnom Okresnom úrade odbor katastrálny.“. Uvedené rozhodne nemôže byť považované za podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie tak, ako vyžaduje zákon. Navyše aj presné označenie predmetu zabezpečenia v zmluve absentuje, keďže zmluva vôbec neobsahuje označenie nehnuteľnosti určenej na bývanie, na ktorú sa poskytuje úver na bývanie (objekt úveru). V samotnej zmluve v článku 12 sa síce spomína výklad pojmu objekt úveru a predmet zabezpečenia, a aj to, že objekt úveru môže, ale nemusí byť totožný s predmetom zabezpečenia, s tým, že objekt úveru a predmet zabezpečenia sú špecifikované v Základných podmienkach úveru, teda v článku 1a zmluvy, avšak v tomto článku ani nikde inde v zmluve sa tak ako určuje ust. § 13 ods. 4 písm. i) zákona o úveroch na bývanie objekt úveru vôbec neuvádza. V zmluve je síce nehnuteľnosť spomenutá v článku 1a, bod 8., avšak len ako predmet zabezpečenia, a nie ako objekt úveru, a navyše aj pri tomto označení nehnuteľnosti ako predmetu zabezpečenia absentuje jej presné označenie, keďže pri označení predmetu zabezpečenia o. i. nie je uvedený údaj o čísle vchodu, pričom v predmetnom bytovom dome sú vchodC., a v každom z nich byt s označením číslo 1, a preto je nutné konštatovať, že táto zákonom vyžadovaná náležitosť, a to presne označenie nehnuteľnosti nie je v zmluve uvedená správne tak ako vyžaduje ust. § 13 ods. 4 písm. i) zákona o úveroch na bývanie. Nie je možné sa stotožniť so záverom žalobcu, že pokiaľ ide o vymedzenie druhu, resp. spôsobu zabezpečenia, že tieto sú presne definované v čl. 12.2 Zmluvy. Podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok nie sú podrobne definované v Zmluve a ani vo Všeobecných obchodných podmienkach Všeobecnej úverovej banky, a.s. pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby (Obchodné podmienky), a to logicky keďže ide o všeobecné obchodné podmienky všeobecne platné pre všetky dané typy úverových zmlúv. Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré sa odvoláva žalobca nemôžu obsahovať a ani neobsahujú podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o úvere na bývanie

medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Predsa každá úverová zmluva je v tomto špecifická a zohľadňuje osobitosti daného úverového vzťahu, ako sú okrem iného aj rôzna výška úveru, rôzny rozsah zabezpečenia, rôzny spôsob zabezpečenia, prípadne ich kombinácie, a samozrejme aj odlišné predmety zabezpečenia. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie. Doba trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie sú nesprávne uvedené esenciálne náležitosti zmluvy. Dĺžka trvania v zmluve (v článku 1a Základne podmienky úveru, v bode 4.) nie je vyjadrená v rokoch ani v mesiacoch tak ako vyžaduje príloha 1 k zákonu č. 90/2016 Z. z.; Oddiel „3. Základné informácie o úvere“ v bode 3. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/31/2023 z 25.01.2024, v ktorom predmetnom spore sa však posudzovali náležitosti zmluvy o úvere poskytnutej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a nie zo zmluvy o úvere na bývanie poskytnutej podľa zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom je zrejmé, že ide o dve odlišné právne úpravy, ktoré rozdielne upravujú esenciálne náležitosti spotrebiteľských zmlúv, keďže ide o dva rôzne typy úverov a to ad1) úvery zo zmlúv o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách a ad2) úvery na bývanie. Úvery na bývanie sú špecifické, a preto tieto zákonodarca upravil osobitným právnym predpisom. Podľa Prílohy 1 k zákonu č. 90/2016 Z. z.; Oddiel „3. Základné informácie o úvere“ v bode 3 sa uvádza : Dĺžka trvania úveru na bývanie sa vyjadrí v rokoch alebo mesiacoch, podľa toho, čo je vhodnejšie. Ak sa dĺžka trvania úveru na bývanie môže meniť v priebehu doby trvania zmluvy, veriteľ vysvetlí, kedy a za akých podmienok k tomu môže dôjsť. Ak ide o úver na bývanie na dobu neurčitú, napríklad pri zabezpečení kreditnej karty, veriteľ túto skutočnosť jasne uvedie. Navyše podľa rozhodnutia dovolacieho súdu, na ktoré žalobca poukazuje vo svojom vyjadrení, zmluva musí obsahovať údaje, z ktorých sa dá určiť doba, či dĺžka trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak v danom prípade, ako súd prvej inštancie správne uviedol v zmluve o úvere na bývanie absentujú údaje o splatnosti, z ktorých by sa daná dĺžka trvania úveru na bývanie dala učiť. V zmluve je doba trvania zmluvy vymedzená na dobu do vyrovnania záväzkov Dlžníka voči VUB, teda nie rokmi ani mesiacmi, ako vyžaduje zákon o úveroch na bývanie (Prílohy 1 k zákonu č. 90/2016 Z. z.; Oddiel „3. Základné informácie o úvere“ bod 3). Termín konečnej splatnosti úveru už je vyjadrený v rokoch (a to 27 rokov), avšak uvedené obdobie má začať plynúť od prvej Anuitnej splátky, ktorej dátum sa v zmluve nenachádza.

33. Zároveň zmluva o úvere na bývanie nemá uvedené správne ani ostatné zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 13 ods. 4 písm. a), i), j), a k) Zákona o úveroch na bývanie. Zmluva obsahuje nesprávne označenie druhu úveru. V zmluve v článku 1a Základne podmienky úveru, v bode 1.2. sa pri druhu úveru uvádza, že ide o „účelový úver“, a účelom je splatenie skôr poskytnutého úveru. Uvedené označenie druhu úveru nie je správne. Podľa Prílohy č. 1 k zákonu č. 90/2016 Z. z.; Oddiel „3. Základné informácie o úvere“ v bode 4. sa uvádza, že: „Jasne sa uvedie druh úveru (napr. hypotekárny úver, úver na bývanie, zabezpečená kreditná karta). V opise druhu úveru sa jasne uvedie, ako sa istina a úroky splácajú v priebehu trvania úveru (t. j. spôsob amortizácie), pričom sa jasne uvedie, či sa na základe zmluvy o úvere spláca istina alebo len úroky, alebo kombinácia oboch.“ Zo zmluvy je zrejmé, že týmto spôsobom, teda tak ako určuje príloha k zákonu o úveroch na bývanie druh úveru v zmluve nie je určený, a pri duhu úveru nie je uvedené ako sa istina a úroky splácajú v priebehu trvania úveru, a preto táto zákonom vyžadovaná náležitosť, a to označenie druhu úveru na bývanie nie je v zmluve uvedená správne.

34. Ďalej poukázal na nesprávne uvedenú náležitosť zmluvy v zmysle ust. § 13 ods. 4 písm. j) zákona o úveroch na bývanie, a to uviesť podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby úveru, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby úveru na bývanie naviazaná, a podmienky a spôsob vykonania zmeny úrokovej sadzby, pričom ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby úveru na bývanie, majú sa v zmluve podľa zákona ako esenciálna náležitosť uvádzať tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách úveru na bývanie. V predloženej zmluve v článku 1a Základne podmienky úveru, v bode 1.3 a 1.4 sa síce uvádza úroková sadzba úveru 1,49 %, a to že je fixovaná na 4 roky, že pozostáva zo základnej úrokovej sadzby 0,41 % p. a. a z hrubej marže 1,08 %, ďalej sa o uplatňovaní a zmene úrokovej sadzby v článku 4 bod 4.1 Zmluvy už len všeobecne uvádza, že žalobca ako veriteľ (VUB) je oprávnený jednostranne stanoviť novú fixovanú úrokovú sadzbu v závislosti od zmien na finančnom trhu, podľa svojej obchodnej politiky, podľa profilu dlžníka a jeho finančnej disciplíny. Tieto v zmluve uvedené všeobecné a neurčité podmienky uplatňovania úrokovej sadzby a jej zmeny nemožno považovať za dostačujúce, keďže podľa Prílohy č.

1 k zákonu č. 90/2016 Z. z.; Oddiel „3. Základné informácie o úvere“ v bode 4. má dlžník ako spotrebiteľ právo byť informovaný aj o frekvencii následných revízií a existencii limitov variability úrokových sadzieb úveru, ako sú maximálne alebo minimálne limity. Zmluva na jednej strane oprávňuje veriteľa jednostranne upraviť úrokovú sadzbu po fixnom 4. ročnom období (zmena fixovanej úrokovej sadzby je účinná odo dňa uvedeného v Oznámení o zmene úrokovej sadzby čl. 4 bod 4.3 Zmluvy), avšak v zmluve sa neuvádzajú, žiadne maximálne limity ako po tomto fixnom období vzrastie nová úroková sadzba na najvyššiu možnú úroveň. Zmluva pri takomto dojednaní a to jednostrannom oprávnení veriteľa meniť odplatu za úver - úrokovú sadzbu po 4. ročnom fixnom období podľa zákona má obsahovať informácie o možných maximálnych limitoch. Zo zmluvy sa tieto limity nedajú určiť ani predpokladať vzhľadom na neurčitost' a všeobecnost' zmluvných podmienok, ktoré upravujú úročenie a úrokovú sadzbu v zmluve. Uvedený maximálny limit úrokovej sadzby má dôležitý význam aj pre posúdenie podmienky na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie počas celej lehoty splatnosti úveru tak, ako upravuje ust. § 8 ods. 6 zákona o úveroch na bývanie, teda aj v prípade navýšenia úrokovej sadzby úveru na bývanie po období jeho fixácie. Zároveň zmluva neobsahuje upozornenie pre spotrebiteľa, že zmena úrokovej sadzby po uplynutí fixnom 4. ročnom období ovplyvní skutočnú úroveň ročnej percentuálnej miery nákladov.

35. V zmluve je nesprávne uvedená náležitosť zmluvy v zmysle ust. § 13 ods. 4 písm. k) zákona o úveroch na bývanie, a to odplata podľa osobitných predpisov. Týmto je ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý odkazuje ust. vykonávacieho predpisu, a to § 1 a 1a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. . Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. V danom prípade ide o formu poskytnutia peňažných prostriedkov vo forme zabezpečeného spotrebiteľského úveru. S poukazom na uvedené pre daný typ spotrebiteľského úveru na bývanie je povahou bližšie zverejnená súhrnná informácia o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrťrok 2016 (k 31.3.2016) pre typ spotrebiteľského úveru „Spotrebiteľské úvery so zabezpečením alebo lízing vo výške viac ako 6500 eur so splatnosťou od 10 rokov“ /zverejnená v zmysle nariadenia na: zdroj: s ročnou RPMN 2,68 % a nie súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2016 (k 31.3.2016) pre typ spotrebiteľského úveru „Ostatné spotrebiteľské úvery“ t.j. bez zabezpečenia a bez udania výšky úveru, z tohto dôvodu je v zmluve nesprávne uvedený údaj o najvyššej prípustnej výške odplaty podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a to 6,02%. V zmysle nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. má byť uvedený údaj o najvyššej prípustnej výške odplaty 5,36 % /priemerná RPMN pre obdobný typ úveru 2,68% (k 31.3.2016) x 2/.

36. V zmluve v článku 6. v bode 6.1 je nesprávne uvedená náležitosť zmluvy v zmysle ust. § 13 ods. 4 písm. l) zákona o úveroch na bývanie, a to ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keďže táto je vypočítaná v rozpore s postupom výpočtu, ktorý pre účely zákona o úveroch na bývanie je uvedený v prílohy č. 2 k zákonu č. 90/2016 Z.z.

37. V následných vyjadreniach sporové strany zotrvali na svojich predchádzajúcich stanoviskách.

38. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že dôvodné je len odvolanie žalobcu.

39. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

40. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

41. Ohľadom zamietnutia návrhu žalovaného na prerušenie konania do právoplatnosti skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava IV sp. zn. 44Csp 33/2024, z obsahu žaloby vo veci sp. zn. 44Csp 33/2024 vyplýva, že predmetnom je určenie neplatnosti tzv. rozhodcovskej doložky v zmluve o flexihypotéke a určenie, že Stály rozhodcovský súd nemá právomoc prejednať predmetnú vec sp. zn. 17Csp 16/2023. Túto vec sp. zn. 17Csp 16/2023 prejednával všeobecný súd, teda rozhodnutie Mestského súdu Bratislava žiadnym spôsobom neovplyvní predmetné konanie. Za týchto okolností súd prvej inštancie správne návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

42. Čo sa týka námietky premlčania žalovaného nároku, na úhradu omeškaných splátok bola dňa 21.01.2020, na úverový účet prijatá suma vo výške 2 328,60 EUR, ktorá bola rozúčtovaná a pripísaná na posledné neuhradené splátky, ktoré boli v čase prijatia úhrad v omeškaní. Z vyššie uvedenej platby boli uhradené omeškané splátky so splatnosťou ku dňu 25.06.2019, 25.07.2019, 23.08.2019, 25.09.2019, 25.10.2019, 25.11.2019 a 23.12.2019. Dňa 24.01.2020 bola prijatá suma vo výške 287,68 na splátku so splatnosťou k 24.01.2020. Dňa 21.07.2020 bola na úverový účet prijatá suma vo výške 2 000 EUR, ktorá bola rozúčtovaná a pripísaná na posledné neuhradené splátky, ktoré boli v čase prijatia úhrad v omeškaní. Z vyššie uvedenej platby boli uhradené omeškané splátky so splatnosťou ku dňu 25.02.2020, 25.03.2020, 24.04.2020, 25.05.2020, 25.6.2020, 24.07.2020 a čiastočná úhrada vo výške 86,28 EUR zo splátky splatnej k 25.08.2020. Až počnúc splátkou splatnou dňa 25.08.2020 neboli splátky riadne uhradené, čo viedlo k zosplatneniu úveru. Žalobca si splnil podmienky na jednostranné zosplatnenie dlhu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Žalovaný uvádza, že uhradil poslednú splátku úveru dňa 04.06.2019 v sume 287,68 EUR a nie, ako v prehľade uvádza žalobca, dňa 21.01.2020 v sume 2 328,60 EUR a dňa 21.07.2020 v sume 2 000 EUR. Žalovaný si sám odporuje, nakoľko vo vyjadrení z 26.05.2023 uviedol, že na úverový účet boli aj po termíne 25.08.2020 uhradené splátky, a to v sume 2 328,60 EUR a 2 000 EUR, avšak vo vyjadrení z 12.10.2023 uvádza, že tie sumy neuhrádzal. Banka na úverový účet prijala dňa 21.01.2020 sumu vo výške 2 328,60 EUR a dňa 21.07.2020 sumu vo výške 2 000 EUR. Tieto sumy boli rozúčtované a pripísané na posledné neuhradené splátky, ktoré boli v čase prijatia úhrad v omeškaní. Žalovaný ešte vo svojom prvom vyjadrení k žalobe zo dňa 26.05.2023 uviedol: „Popieram tvrdenie žalobcu, že od splátky so splatnosťou dňa 25.08.2020 nedošlo zo strany žalovaného k žiadnym úhradám. Na úverový účet okrem iných splátok boli uhradené splátky aj po tomto termíne, a to suma 2 328,60 € a suma 2 000 €, ktorá skutočnosť vyplýva aj z listinného dôkazu predloženého žalobcom označeného ako „Prehľad pohybov na úvere reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, klient: M. G.“, keďže uvedené splátky sú v tomto prehľade zahrnuté v pohyboch na úverovom účte.“ Najprv žalobcovi nevadilo, že na jeho úver boli uhradené splátky treťou osobou, dokonca tento argument sám použil vo svojom prostriedku procesnej obrany ale keď mu to už prestalo vyhovovať, začal vo svojich ďalších vyjadreniach používať argumentáciu opačnú, že nevie, že za neho niekto plnil, nesúhlasí s tým a nevie, kto to bol. Toto jeho konanie je zjavne špekulatívne, zavádzajúce, so snahou odpútať pozornosť od podstatnej skutočnosti, a to porušenia jeho elementárnej zmluvnej povinnosti splácať úver riadne a včas. Ďalšie tvrdenie žalovaného, a to, že „súd prvej inštancie sa v pochybnostiach o týchto zásadných a rozhodujúcich skutočnostiach mal prikloniť pri ich hodnotení v prospech slabšej strany a nie favorizovať v konaní silnejšiu stranu - žalobcu, najmä za situácie, ak v konaní nemal preukázané meno majiteľa účtu, z ktorého sa realizovali sporné transakcie. Zdôrazňujem, že žalobca meno majiteľa účtu nevedel uviesť, ja som popieral, že majiteľom účtu je S.. M. P.. Súd prvej inštancie túto skutočnosť nemal preukázanú, t.j. ani súd prvej inštancie nevie, komu predmetný účet patrí“, je nepravdivé, pretože vedomosť o tom, kto sporné splátky vo výške 2 328,60 € a 2 000 € urobil, bolo súdu známe z osobitného súdneho konania, ktoré bolo vedené na OS K., a to 21C/30/2021, ktorým sa navrhovateľka: P. S. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. I. XXX/XX, XXX XX I. nad Y., t.č. bytom X. XXX/X, XXX XX Poprad, právne zastúpená: JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová, advokátka, so sídlom Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, F.: 50 672 720, domáhala voči odporcom: X./ E. s.r.o., so sídlom S. 2, XXX XX G., F.: XX XXX XXX a X./ I. B., a.s., so sídlom S. nivy 1, XXX XX G., IČO: XX XXX XXX, nariadenia neodkladného opatrenia - zdržania sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, a to byt č. X na 5. poschodí, číslo vchodu 4, bytového domu Ul. X., or. č. 4, 6, 8, XX, súp. č. XXXX, na Ul. X. v K. postaveného na pozemku reg. „C“ parc. č. XXX, parc. č. XXX, parc. č. XXX a parc. č. XXX v k. ú. K., spoluvlastníckeho podielu prislúchajúceho k bytu vo výške X/XX na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve domu, spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti X/XX na pozemkoch registra „C“, parc. č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a parc. č. XXX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie,

ktoré aj bolo uznesením XXC/XX/XXXX zo dňa 10.08.2021 nariadené, a to do právoplatného skončenia konania vo veci o určenie neplatnosti Kúpnej zmluvy vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20C/36/2020. Súd mal za preukázané, kto a z akého dôvodu vykonal úhradu sporných platieb spolu vo výške 4 328,60 €, pretože tieto skutočnosti boli súdu zrejmé z jeho činnosti - z osobitného súdneho konania 21C/30/2021, keďže preukázateľne sú obsahom súdneho spisu. Pokiaľ ide o Oznámenie o nesúhlase s plnením od tretej strany, žalovaný počas celého prvostupňového konania nepredložil jediný dôkaz na podporu svojich tvrdení. Aj vo svojich ústnych či písomných vyjadreniach sa obmedzoval výhradne na fabuláciu a prekrúcanie tvrdení a dôkazov žalobcu. Až s podaným odvolaním predkladá dôkaz, ktorý mal dokonca on sám pred piatimi rokmi vytvoriť a odoslať, pričom ho neuplatnil v základnom konaní, preto na predložený nový dôkaz nemožno prihliadať. Vznesenú námietku premlčania preto nemožno považovať za dôvodnú.

43. Ohľadom schopnosti spotrebiteľa splácať úver na bývanie, žalobca v súlade s § 8 ods. 1 zákona č. 90/2016 Z.z. Zákona o úveroch na bývanie bonitu žalovaného pred uzavretím zmluvy o úvere riadne posúdil, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Žalobca posudzoval, resp. bral do úvahy pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver, údaje mu dostupné z databáz a údaje získané od žalovaného, ktorého zákonnou povinnosťou bolo poskytnúť žalobcovi úplné, presné a pravdivé údaje. Žalovaný deklaroval svoje osobné a majetkové pomery v žiadosti o poskytnutie úveru - Flexihypotéka zo dňa XX.XX.XXXX. Správnosť a úplnosť poskytnutých údajov v žiadosti potvrdil svojím podpisom. Žalobca predložil výpis zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI), ktorý bol vytvorený bankami na základe zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov za účelom uzatvárania a vykonávania obchodov s klientmi a za účelom preverovania bonity, dôveryhodnosti a platobnej disciplíny ich klientov. Žalobca predložil informácie o žiadateľovi úveru vyplnené žalovaným, kde žalovaný uviedol zamestnanie žiadateľa: advokát, čistý príjem žiadateľa: 2.268,- eur mesačne, záväzky žalovaného: 116,- eur mesačne titulom zmluvy o úvere uzatvorenej s Prvou stavebnou sporiteľňou, a. s., výpisy z účtu v peňažnom ústave. Neuviedol žiadnu vyživovaciu povinnosť. Dopytom do Spoločného registra bankových informácií boli žalovanému zistené nasledovné výdavky - hypotekárny úver s výškou 63.000 eur určený na refinancovanie - nezahrnutý do výdavkov, - spotrebný úver vo výške 6.830 eur s výškou mesačnej splátky 116 eur - zahrnutá do výdavkov, - kontokorentný úverový rámec poskytnutý v inej banke vo výške úverového rámca 2.300 eur a 1.500 eur - zahrnutá do výdavkov splátka vo výške 1,5% z limitu, t.j. 57 eur, - kreditné karty poskytnuté v inej finančnej inštitúcii s výškou úverového rámca 2.200 eur a 2.400 eur - zahrnutá do výdavkov splátka vo výške 5% z limitu, t.j. 230,- eur. Mesačná splátka úveru bola 287,68 eur, dĺžka splácať úver 27 rokov zohľadňujú zistené záväzky žalovaného, skutočnosť neuvedenia vyživovaných osôb a ďalšie zistené informácie. Žalobca v procese pred uzatvorením zmluvy o úvere postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 8 zákona č. 90/2016 Z. z. a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladalo vziať do úvahy. Bonita žalovaného bola riadne skúmaná, o čom svedčí aj fakt, že žalovaný úver riadne splácal šesť rokov. Je nesporné, že žalobca si svoje predzmluvné povinnosti ohľadom skúmania bonity žalovaného riadne splnil.

44. Čo sa týka označenia druhu úveru žalovaný namietal, že zmluva o úvere obsahuje nesprávne označenie druhu úveru. Argumentoval, že v článku 1a Základné podmienky úveru, v bode 1.2. sa pri druhu úveru uvádza, že ide o „účelový úver“ a účelom je splatenie skôr poskytnutého úveru. Žalovaný namietal, že uvedené označenie druhu úveru nie je správne. Uvádzal, že podľa prílohy č.1 k zákonu č. 90/2016 Z.z. Oddiel „3 Základné informácie o úvere“ má byť jasne uvedené o aký druh úveru sa jedná (napr. hypotekárny úver, úver na bývanie, zabezpečená kreditná karta). Tvrdenie žalovaného nie je pravdivé. Banka si splnila všetky povinnosti vyžadované zákonom č. 90/2016 Z.z. Zákon o úveroch na bývanie a v prílohe - Európsky štandardizovaný informačný formulár (formulár ESIS), podľa prílohy č.1 k zákonu č. 90/2016 Z.z., ktorý mal žalovaný k dispozícii pri uzatváraní zmluvy o úvere a ktorého prevzatie potvrdil svojím podpisom dňa 05.04.2016 je v časti 3. Základné informácie o úvere na bývanie ako druh úveru uvedené: Flexihypotéka na refinancovanie (úver na bývanie). Táto informácia je uvedená aj vo Všeobecných obchodných podmienkach Všeobecnej úverovej banky, a.s., pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere (dôkaz predložený v rámci žaloby - VOP).

45. Doba trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie. V zmysle ustanovenia § 13 ods. 4 písm. e) Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie. Priamo z tretej strany Zmluvy

o úvere čl. 1a Základné podmienky úveru, bod 4. je evidentné, že termínom konečnej splatnosti je deň, v ktorom bude zaplatená posledná anuitná splátka, pričom konkrétny dátum je uvedený v Splátkovom kalendári zo dňa 20.05.2016, (ktorý bol žalovanému doručený), kde je uvedená posledná splátka úveru a pripadá na 24.04.2043. Doba trvania Zmluvy o úvere je uvedená opisným spôsobom slovami: „do vyrovnania záväzkov dlžníka voči I., ktoré vyplývajú z tejto zmluvy“. Z daného možno vyvodíť, že predmetné ustanovenie zmluvy reflektuje situáciu, kedy sa nenaplnia predpoklady splácania úveru (či už napr. z dôvodu omeškania na strane dlžníka, alebo predčasného splatenia úveru dlžníkom). Termín prvej anuitnej splátky (25.05.2016) je uvedený v Splátkovom kalendári, ktorý bol žalovanému doručený. Splátkový kalendár je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere na základe ktorého je žalovaný povinný úver splácať. Deň splatnosti mesačných anuitných splátok a/alebo splátok úrokov vyplýva z rovnakého článku 1a, z bodu 5.2 Zmluvy o úvere a bol určený na 25. deň každého kalendárneho mesiaca. Na strane 11 Zmluvy o úvere v čl. 8 Splácanie úveru a úroku, bod 8.5 je upravený aj postup pre prípad, kedy by zvolený deň splatnosti (v tomto prípade 25. deň v mesiaci) neprípadol na pracovný deň, v takom prípade je podľa uvedeného bodu anuitná splátka splatná najbližší predchádzajúci pracovný deň. Doba trvania zmluvy je definovaná ako „doba do vyrovnania záväzkov Dlžníka voči Všeobecnej úverovej banke, ktoré vyplývajú z tejto Zmluvy“. Takáto definícia podľa názoru súdu je neurčitá, zahmlievajúca. Termín konečnej splatnosti úveru „27 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky“ je taktiež uvedený neurčito, keď chýba číselne definovaný termín konečnej splatnosti bez odkazu na dátum zistiteľný iba pri poznaní splatnosti prvej anuitnej splátky.“ Tento argument súdu je nevyhnutné označiť ako nesprávny, keďže informáciu o dobe trvania zmluvy o úvere na bývanie a termín konečnej splatnosti úveru na bývanie zmluva o úvere obsahuje presne tak ako to vyžaduje zákon. Podľa článku 4. zmluvy o úvere: „Zmluva sa uzatvára na dobu do vyrovnania záväzkov Dlžníka voči I., ktoré vyplývajú z tejto Zmluvy. Termín konečnej splatnosti Úveru: Dlžník je povinný splatiť úver do 27 rokov odo Dňa splatnosti prvej Anuitnej splátky. Deň, v ktorom bude zaplatená posledná anuitná splátka, je termínom konečnej splatnosti. Konkrétny dátum bude uvedený v Splátkovom kalendári zaslanom podľa bodu 5. “ Podľa článku 5. zmluvy o úvere: „Výška Anuitnej splátky pri Fixovanej úrokovej sadzbe ku dňu podpísania tejto Zmluvy je 287,68 EUR, pričom je vypočítaná za predpokladu vyčerpania Celkovej čiastky úveru ku dňu uzavretia Zmluvy. Po vyčerpaní celkovej čiastky úveru a uzavretí dodatku k tejto Zmluve podľa čl. 6 Zmluvy, I. následne zašle Dlžníkovi Splátkový kalendár a uvedením presnej výšky Anuitnej splátky a termínu splatnosti poslednej Anuitnej splátky. Celkový počet anuitných Splátok: 324. Deň splatnosti mesačnej Anuitnej splátky a/ alebo splátky úrokov je určený Dlžníkom k 25. dňu každého kalendárneho mesiaca (Deň splatnosti).“ Skutočnosť, že uvedené vymedzenie termínu konečnej splatnosti možno považovať za dostatočné, potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/31/2023 z 25.01.2024.

46. Žalovaný namietal, že zmluva o úvere neobsahuje označenie nehnuteľnosti na bývanie, na ktorú sa poskytuje úver na bývanie, tak ako to určuje ust. § 13 ods.4 písm. i) zákona o úveroch na bývanie. Podľa § 13 ods. 4 písm. i) zákona č. 90/2016 Z.z. Zmluvy o úveroch na bývanie, zmluva o úvere na bývanie okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať presné označenie nehnuteľnosti určenej na bývanie, na ktorú sa poskytuje úver na bývanie; za splnenie tejto podmienky sa považuje aj presné označenie tejto nehnuteľnosti určenej na bývanie v dodatku k zmluve o úvere na bývanie uzavretom najneskôr pred poskytnutím, čo len časti peňažných prostriedkov z úveru na bývanie. Priamo z pätnástej strany Zmluvy o úvere čl. 12 Nehnuteľnosť ako objekt úveru a predmet zabezpečenia a spôsob zabezpečenia úveru, bod 12.1. je zjavné, že nehnuteľnosť ako objekt úveru je nehnuteľnosťou, ktorá je predmetom financovania prostredníctvom tohto úveru. Predmet zabezpečenia je nehnuteľnosť, ku ktorej sa zriaďuje záložné právo na zabezpečenie pohľadávok VUB z tejto zmluvy. Objekt úveru môže byť totožný s Predmetom zabezpečenia. Objekt úveru a teda predmet zabezpečenia sú špecifikované v Základných podmienkach úveru. V čl. 1a Základné podmienky úveru bod 8. je presne označená nehnuteľnosť určená na bývanie, na ktorú sa poskytuje úver pod označením Predmet zabezpečenia (ktorý je totožný s Objektom úveru). V článku 12 bode 12.2 je špecifikovaný druh zabezpečenia úveru. Je ňou nehnuteľnosť ako Objekt úveru, ktorá je predmetom financovania prostredníctvom tohto úveru. Objekt úveru môže byť totožný s Predmetom zabezpečenia (objekt úveru a predmet zabezpečenia sú špecifikované v článku 1a Základné podmienky úveru). Spôsob zabezpečenia je zriadenie záložného práva na zabezpečenie pohľadávok VUB z tejto zmluvy ku nehnuteľnosti, ktorá je predmetom zabezpečenia. Čo sa týka rozsahu zabezpečenia, predmetu zálohu bol bankou ohodnotený na výšku 85 308 EUR. Tieto informácie sú uvedené v článku 1a základné podmienky úveru bod 8.

47. Podrobné vymedzenie druhu, spôsobu a rozsahu zabezpečenia pohľadávok zmluva o úvere obsahuje, a to hneď na niekoľkých miestach, pričom čl. 12 zmluvy o úvere obsahuje už len zhrnutie

všetkých podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom. Pokiaľ ide o vymedzenie druhu, resp. spôsobu zabezpečenia, ten je presne definovaný v čl. 12.2 zmluvy o úvere: „Pohľadávky I. z Úveru sa zabezpečujú záložným právom k Predmetu zabezpečenia akceptovaným I. uzavretím záložnej zmluvy, ktorá musí byť zavkladovaná na príslušnom Okresnom úrade odbor katastrálny.“ Z uvedeného znenia je nepochybné, že druhom, resp. spôsobom zabezpečenia je záložné právo k Predmetu zabezpečenia, pričom Predmet zabezpečenia je definovaný čl. 8 zmluvy o úvere takto: „Predmet zabezpečenia: Byť č. X v bytovom dome súp. č. XXX zapísanom na X.. XXXX v katastrálnom území K., na parcele č. XXX, XXX, XXX, XXX, Q. úrad K., katastrálny odbor vo vlastníctve M. G. v podieli A vo vlastníctve M. P. v podieli A vrátane príslušného spoluvlastníckeho podielu k príslušným pozemkom.“ Na tomto mieste je nevyhnutné zdôrazniť, že v zmysle článku X zmluvy o úvere: „Neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a.s. pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby (Obchodné podmienky).“ Podľa článku V Všeobecných obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a.s., pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby: „1. V zmysle Zákona o bankách musí byť Hypotekárny úver zabezpečený záložným právom Banky na tuzemskú nehnuteľnosť, ktorej hodnotu určuje Banka. Banka je podľa Zákona o bankách viazaná len vlastným ohodnotením nehnuteľnosti. Úver na bývanie v súlade so Zákomom o úveroch na bývanie je Bankou takisto poskytovaný ako úver, ktorý je zabezpečený záložným právom k tuzemskej nehnuteľnosti. 2. Podmienkou poskytnutia Úveru je aj poistenie Predmetu zabezpečenia s výnimkou pozemkov a predloženie potvrdenia poisťovne o prijatí oznámenia o zriadení záložného práva a o vinkulovaní poisťného plnenia minimálne do výšky objemu schváleného Úveru. 3. Banka nepožaduje pre účely zabezpečenia Úveru nehnuteľnosť v nepomerne vyššej hodnote ako je výška Úveru požadovaného Klientom/Dlžníkom, avšak je oprávnená na základe ponuky Klienta/Dlžníka takú nehnuteľnosť akceptovať pre účely posúdenia nehnuteľnosti ako Predmetu zabezpečenia. Klient/Dlžník je oprávnený ponúknuť Banke ako zabezpečenie nehnuteľnosť podľa jeho uváženia s ohľadom na výšku požadovaného Úveru. Banka bude postupovať pri akceptovaní minimálnej hodnoty zabezpečenia najmä v súlade so Zákomom o bankách, Zákomom o úveroch na bývanie a/alebo príslušnými opatreniami Národnej banky Slovenska a obchodnou politikou Banky.“ Podľa článku XII Všeobecných obchodných podmienok Všeobecnej úverovej banky, a.s., pre poskytovanie úverov na bývanie pre fyzické osoby: „1. Ak nebude Dlžník riadne a včas splácať pohľadávku ani po predchádzajúcej upomienke, Banka je oprávnená uspokojiť svoju pohľadávku výťažkom z predaja založenej nehnuteľnosti, a to týmito spôsobmi: a) predajom podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov, b) predajom podľa osobitných predpisov (...), c) iným spôsobom, ktorý umožňujú právne predpisy v čase výkonu záložného práva. 2. Náklady spojené s realizáciou záložného práva, ktoré vynaložila Banka (náklady na dobrovoľnú verejnú dražbu, na exekučné konania, notárske poplatky, správne poplatky, poštovné náklady a iné), sú Príslušenstvom pohľadávky banky. Dlžník alebo záložca, tretia osoba (ak nie je totožný s dlžníkom), sa zaväzuje zaplatiť ich Banke, pričom ich zaplatenie zabezpečuje záložné právo. 3. Výber vhodného spôsobu realizácie záložného práva podľa bodu č. 1 tohto článku je oprávnená uskutočniť Banka.“ Pokiaľ ide o zákonnú požiadavku na stanovenie rozsahu zabezpečenia, ten je v článku 8 uvedený nasledovne: „Hodnota Predmetu zabezpečenia: 85 308,00 EUR“, pričom ide o hodnotu určenú znaleckým posudkom, ktorý je súčasťou zmluvnej dokumentácie.

48. Čo sa týka zmeny výšky úrokovej sadzby úveru na bývanie, podmienky a spôsobu vykonania zmeny úrokovej sadzby, je uvedené v Prílohe č. 1 k zákonu č. 90/2016 Z.z. Zákon o úveroch na bývanie - Európsky štandardizovaný informačný formulár - ESIS bod 4, kde sa uvádza, že úroková sadzba sa nemení počas doby fixácie. Fixovaná úroková sadzba - úroková sadzby poskytovaného úveru, ktorú tvorí platná základná úroková sadzba banky ku dňu uzavretia úverovej zmluvy a hrubá marža, platná na príslušné fixované obdobie. Fixovaná úroková sadzba a jej jednotlivé zložky na prvé fixované obdobie sú uvedené v úverovej zmluve v článku 1a bod 1.4 Základné podmienky úveru ako aj v Európskom štandardizovanom informačnom formulári - ESIS bod 4. Čo sa týka spôsobu zmeny úrokovej sadzby, tu je veriteľ oprávnený upravovať výšku úrokovej sadzby v závislosti od aktuálneho vývoja úrokových sadzieb na finančnom trhu a v súlade s obchodnou politikou veriteľa, vrátane zohľadnenia aj súvisiacich rizikových nákladov a rizikového profilu dlžníka v súlade s Obchodnými podmienkami a platnými právnymi predpismi. Minimálne dva mesiace pred uplynutím fixovaného obdobia úrokovej sadzby informuje banka klienta o termíne uplynutia fixovaného obdobia a o platnosti novej výšky fixovanej úrokovej sadzby. Ku koncu fixovaného obdobia má klient právo o zmenu typu fixovanej úrokovej sadzby (typu fixácie), o predčasné splatenie alebo o mimoriadnu splátku bez poplatku. Podľa žalovaného zmluva neobsahuje upozornenie spotrebiteľa, že zmena úrokovej sadzby po uplynutí fixnom 4. ročnom období ovplyvní skutočnú úroveň ročnej percentuálnej miery nákladov. Na strane 7 v článku 4 Zmena

fixovanej úrokovej sadzby bod 4.2 zmluvy o úvere je uvedený: „Zmenu fixovanej úrokovej sadzby VUB oznamuje dlžníkovi doručením oznámenia o zmene úrokovej sadzby s novým splátkovým kalendárom, ktoré obsahuje uvedenie výšky Fixovanej úrokovej sadzby na nasledujúce fixované obdobie, vrátane uvedenia základnej úrokovej sadzby platnej ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia a výšky hrubej marže“. Ďalej sa v článku 4 bod 4.3 uvádza, že zmena fixovanej úrokovej sadzby je účinná odo dňa uvedeného v oznámení o zmene úrokovej sadzby. V Zmluve o úvere v článku 1a bod 6.1 Základné podmienky úveru je uvedený, z čoho je vypočítaná ročná percentuálna miera nákladov, kde sú následne uvedené údaje, ktoré sú použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, prehľadne a zrozumiteľne po jednotlivých položkách. V tomto bode je uvedená informácia, že pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z výšky úrokovej sadzby. Z uvedených informácií, možno odvodiť, upozornenie pre spotrebiteľa, že zmenou úrokovej sadzby po uplynutí fixnom 4. ročnom období, (či už jej znížením alebo zvýšením sadzby) sa ovplyvní skutočná úroveň ročnej percentuálnej miery nákladov.

49. Pokiaľ ide o odplatu za úver, tá nepredstavuje hrubý nepomer s výškou úveru. Dohoda o úrokoch je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a dohodnuté úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka. Úrok je cena peňazí a odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov na vopred dohodnuté obdobie, ktoré v uvedenom prípade predstavovalo až 27 rokov, počas ktorého je dlžník povinný platiť z takto poskytnutých peňažných prostriedkov úroky.

50. Podľa žalovaného je v Zmluve o úvere nesprávne uvedená esenciálna náležitosť zmluvy a to ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keďže táto je vypočítaná v rozpore s postupom výpočtu podľa prílohy č. 2 zákona č. 90/2016 Z.z. V zmysle § 13 ods. 4 písm. l) zákona zmluva o úvere na bývanie musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V Zmluve o úvere v bode 6.1, čl. 1a Základné podmienky úveru je doslovne uvedený: „Ročná percentuálna miera nákladov 1,53 % vypočítaná z nasledovných údajov:“, ďalej nasleduje výpočet jednotlivých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, prehľadne a zrozumiteľne po jednotlivých položkách. V zmluve o úvere sú tiež uvedené aj použité dodatočné predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov podľa prílohy č. 2 Zákona o úveroch na bývanie a to: „Ak zmluva o úvere na bývanie umožňuje spotrebiteľovi čerpať úver na bývanie ľubovoľne, ale ukladá medzi rôznymi spôsobmi čerpania úveru na bývanie obmedzenia, ak ide o výšku a čas, suma úveru na bývanie sa považuje za vyčerpanú k najskoršiemu dňu dohodnutému v zmluve o úvere na bývanie a v súlade s týmito obmedzeniami čerpania.“ Zákonná požiadavka uvedenia všetkých predpokladov je tak zo strany banky naplnená. Zmluva o úvere všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 13 ods. 4 písm. l) zákona nepochybne obsahuje, a to v prehľadnej forme s uvedením jednotlivých predpokladov použitých pri výpočte RPMN.

51. Žalovaný účelovo interpretuje jasné, zreteľné a jednoznačné údaje o úvere uvedené v Zmluve o úvere s cieľom zdôvodniť údajnú potrebu aplikácie zákonnej sankcie bezodplatnosti úveru. Sankcia bezodplatnosti úveru v tomto prípade nemá miesto a bola by neprimeranou sankciou za to, že žalovanému sa zdajú byť údaje v dotknutej zmluve nesprávne uvedené, navyše ak tieto (ako významné podmienky úveru) dobrovoľne a vedome akceptoval a úver napokon aj splácal. Judikatúra SD EÚ akcentuje proporionalitu a primeranosť sankcií. Ako uzavrel Súdny dvor EÚ v Rozsudku SD EÚ Home Credit (4. výrok) „článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“; v odôvodnení Rozsudku SD EÚ Home Credit Súdny dvor ďalej uvádza: - bod 63: „Súdny dvor už rozhodol, že tvrdosť sankcií musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú, a to najmä zabezpečením skutočne odrádzajúceho účinku, pričom musia rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality (pozri rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, bod 45 a citovanú judikatúru).“; - bod 69: „Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 63 až 68 tohto rozsudku je potrebné konštatovať, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky.“; - bod 72: „Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi

náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, ako je najmä názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu uvedené v článku 10 ods. 2 písm. v) tejto smernice.“

52. Žalovaný žiadal, aby mu bolo umožnené žalovanú sumu uhradiť v splátkach a v lehote podľa ust. § 15 ods. 3 zákona č. 90/2016 Z. z. o úveroch na bývanie. Podľa tohto ustanovenia, ak osoba v zmluve o úvere na bývanie označená ako veriteľ neoprávnené poskytne úver na bývanie bez povolenia podľa osobitných predpisov,⁴³) uzatvorená zmluva o úvere na bývanie je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba v neplatnej zmluve o úvere na bývanie označená ako veriteľ je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o úvere na bývanie, ak sa nedohodnú inak; tým nie je dotknuté právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz. Vzhľadom k tomu, že v predmetnej právnej veci nebola konštatovaná neplatnosť predmetnej zmluvy o úvere na bývanie, aplikácia tohto ustanovenia v danom prípade preto neprichádza do úvahy.

53. Za týchto okolností odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, ako aj vo výroku o povinnosti žalovaného plniť žalobcovi ako vecne správny potvrdil a vzhľadom na nesprávne závery súdu prvej inštancie ohľadom bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru na bývanie, odvolací súd rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti vrátane závislého výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a § 391 ods. 1 CSP.

54. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o zvyšku žalobcom uplatneného nároku, a to s ohľadom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, že predmetná zmluva o úvere na bývanie obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, a preto poskytnutý úver na bývanie nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodní tak, aby odôvodnenie jeho rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania, prezentovanými aj v priebehu odvolacieho konania. Svoj právny záver súd zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

55. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

56. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).